

בש"פ 6000/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6000/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: פלוני

נגד

המשיב: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
במ"ת 43621-08-20 מיום 26.8.2020 שניתנה על
ידי כבוד השופט ד' כהן

תאריך הישיבה: י"ג באלול התש"ף (2.9.2020)

בשם העורר: עו"ד ניל סיימון

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין (רוזן)

החלטה

מקרה חריג בכמה מובנים. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 26.8.2020 (מ"ת 43621-08-20; כבוד השופט ד' כהן), שניתנה במסגרת בקשת המדינה למעצר העורר עד לסיום ההליכים על-פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. בית המשפט המחוזי קבע כי נדרשת הערכה מקצועית לצורך הערכת מסוכנותו של העורר, ועל כן הורה על עריכת תסקיר שירות מבחן וקביעת דיון המשך,

עמוד 1

כאשר עד לשלב זה ימצא העורר במעצר מאחורי סורג ובריח. הסניגור מלין על כך כי העורר לא שוחרר בתנאים עד לקבלת התסקיר. הסניגור ציין כי מדובר בהחלטת ביניים, אך סבור כי המקרה מיוחד בשני אופנים. האחד, מועד ביצוע העבירה. והשני, גילו של העורר בתקופה הרלוונטית, לעומת גילו הנוכחי.

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מין במשפחה (אינוס, מעשה סדום, מעשים מגונים). עובדות כתב האישום מתארות מסכת קשה של עבירות מין אותן ביצע העורר באחותו הצעירה (להלן: המתלוננת). התקופה האמורה התרחשה בין השנים 1993-2002, כאשר העורר היה בן 9-17 (מבלי שהואשם בעבירות מתחת לגיל האחריות הפלילית); והמתלוננת בת 3-12. כמו כן, מיוחס לעורר ביצוע מעשים מגונים באחות נוספת. בד בבד להגשת האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר עד תום ההליכים. הסניגור מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אך מתנגד למעצר העורר; תוך שהוא מסכים לקביעת תנאים של ריחוק ויצירת קשר.

הסניגור מדגיש כי העבירות נעברו לפני 22-18 שנים, ובכל מקרה, העורר היה קטין בעת ביצועו. נטען כי לא נפתח כל תיק בעניינו והוא לא הורשע בכל עבירה. היום העורר בן 35, ומקיים חיים תקינים. הסניגור אתגר את התביעה וביקש שיוצג ולו תיק אחד שנאשם נעצר בו עד לתום ההליכים בעניינו, לאחר חלוף זמן כה משמעותי בין ביצוע העבירות לכאורה, לבין הגשת כתב האישום. באת-כוח המדינה, מנגד, הבהירה כי בתקופה האחרונה העורר יצר קשר מחודש עם משפחתו, במסגרתו הגיע לביקור בבית אם המשפחה, שם פגש את המתלוננת עם בנותיה הצעירות, והעיר לגביהן "איך הן גדלו" או מילים דומות לכך. בכל מקרה, התביעה הדגישה את ההשפעה של התפתחות האירועים על המתלוננת; כי המסוכנות הטבועה בעבירות מין מחייבת כי חלופת מעצר תישקל כחריג לכלל בלבד, וכי בעניינו קבלת התסקיר חיונית כדי להעריך את מסוכנותו של העורר.

2. אכן, כלל איתן הוא כי בית משפט לא יתערב במעצר ביניים לשם קבלת תסקיר. נכונותו של בית משפט קמא הדין בבקשה למעצר לקבל תמונה מלאה, טרם יחליט בבקשת המדינה, מצביעה על זהירות, ובוודאי מהווה שיקול לגיטימי. עם זאת, החלטת מעצר על-ידי בית משפט כפופה לערר. כך, גם ביחס למעצר ביניים לקבלת תסקיר, אף שמדובר בחריג מצומצם. נסיבות העניין אכן מצביעות על תוצאה שאינה מקובלת ומעוררת שאלה קשה לגבי תכלית המעצר והאם הנימוק לו, ככל שיהיה, גובר על חלוף הזמן. ודוקו, יתכן ונאשם עבר עבירה לפני שנים, ולאחרונה ניסה לשבש הליכי משפט (למשל, על-ידי הטרדת עד); במצב זה, ייתכן שיהיה מקום, בהתאם לנסיבות, לעצור עד תום ההליכים או לפחות עד קבלת תסקיר. בעניינו, אין אינדיקציה כזו. מהצד האחר, אף הסניגור לא התנגד לקביעת תנאי שחרור, ונראה כי נכון לקבוע תנאים אלו כדי להשיג את מטרות המעצר באופן שפוגע בחירותו באופן פחות. אין בכך להמעיט בחומרת המעשים המיוחסים לעורר, אך מידת חומרתם איננה השאלה היחידה שעומדת לדיון במסגרת המעצר. בית המשפט המחוזי נימק את מסקנתו על מנת להשיג מטרה מסוימת, אך כאמור, ניתן להשיגה באמצעים פוגעניים פחות. נדמה כי תוצאת המעצר, גם לתקופה הקצרה הנידונה, היא חריגה וכפופה לביקורת עררית.

3. הסניגור התייחס למפקחים פוטנציאליים שיהיו מוכנים כי העורר ישוחרר בתנאים של מעצר בית, שלא במקום מגוריו, ונראה כי נכון שבית המשפט המחוזי יבדוק את הדבר. על פני הדברים, סבורני כי יש מקום, בכפוף להחלטת בית משפט קמא, כי העורר ישוחרר בתנאים של מעצר בית מלא תחת פיקוח, וכי יחול איסור יצירת כל קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת וכל קרוב משפחה אחר שמופיע כעד תביעה. היה ובית המשפט ימצא חלופה ראויה, דעתי היא כי נכון להורות על מעצר בית מלא עד לקבלת התסקיר. כמובן, בית המשפט המחוזי רשאי להוסיף תנאים ומגבלות, אך בכל מקרה – ובכפוף למציאת חלופה ראויה – אין מקום, גם בשלב זה, כי העורר יוחזק במעצר מאחורי סורג ובריח. עם קבלת התסקיר, בית המשפט המחוזי ישמע את טענות הצדדים ויחליט, על פי שיקול דעתו. בעניין זה, אינני מביע

עמדה כעת. כך או כך, העיקר הוא שהמתווה שהוצע הינו לתקופה עד לקבלת התסקיר. אף אם תקופה זו קצרה - אינני סבור כי במקרה זה יש הצדקה להמשך מעצרו של העורר, מהנימוקים שפורטו.

הערר מתקבל, כמפורט לעיל. התיק יוחזק לבית המשפט המחוזי, אשר יקבע דיון אליו יוזמנו הצדדים בשבוע הקרוב.

ניתנה היום, י"ג באלול התש"ף (2.9.2020).

ש ו פ ט
